ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2777/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 18ης Δεκεμβρίου 2000
περί θεσπίσεως εξαιρετικών μέτρων στήριξης για την αγορά βοείου κρέατος

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [1], και ιδίως το άρθρο 38 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η κοινοτική αγορά βοείου κρέατος διέρχεται σήμερα βαθεία κρίση, λόγω της έλλειψης εμπιστοσύνης των καταναλωτών από βόειο κρέας, η οποία προκλήθηκε από την εμφάνιση νέων κρουσμάτων σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών (ΣΕΒ). Η κατανάλωση, όπως και η παραγωγή, μειώθηκαν πρόσφατα σε άνευ προηγουμένου επίπεδα και ακολούθησε η ουσιαστική μείωση των τιμών παραγωγού. Εκτιμάται ότι η κρίση θα συνεχιστεί για αρκετό χρόνο ακόμη. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το άρθρο 38 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 προβλέπει τη λήψη έκτακτων μέτρων στήριξης της αγοράς με στόχο την επανεξισορρόπησή της. Ένα από τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι η εφαρμογή προγράμματος, βάσει του οποίου τα ζώα που διαφορετικά θα είχαν δημιουργήσει μεγάλα πλεονάσματα στην αγορά αποσύρονται από την παραγωγή κρέατος μέσω ενός καθεστώτος αγορών που ακολουθούνται από την καταστροφή των ζώων.

(2) Η απόφαση 2000/76/ΕΚ της Επιτροπής [2] θεσπίζει ειδικούς κανόνες σχετικά με την υποβολή των ζώων ηλικίας άνω των 30 μηνών σε εξέταση για ΣΕΒ, και ειδικότερα τις εγκεκριμένες μεθόδους για τη διενέργεια της εξέτασης αυτής. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, από την 1η Ιουλίου 2001 το αργότερο, όλα τα ζώα άνω των 30 μηνών που αποτελούν αντικείμενο κανονικής σφαγής για ανθρώπινη κατανάλωση πρέπει να εξετάζονται για ΣΕΒ. Έως τότε, είναι σκόπιμο να επικεντρωθεί η απόσυρση των ζώων από την αγορά, όπως προαναφέρθηκε, στα ζώα της εν λόγω ηλικίας τα οποία κατά τη σφαγή δεν εξετάζονται για ΣΕΒ και να επιτραπεί μόνο η διάθεση για ανθρώπινη κατανάλωση στην Κοινότητα και στις τρίτες χώρες του κρέατος από ζώα που έχουν υποβληθεί σε εξέταση με αρνητικά αποτελέσματα.

(3) Για να επιτευχθεί η ταχεία βελτίωση της αγοράς βοείου κρέατος, πρέπει στο μεταξύ να ενθαρρυνθεί η εθελοντική εξέταση των ζώων άνω των 30 μηνών. Πρέπει επομένως να θεσπισθούν διατάξεις που να προβλέπουν την κοινοτική συγχρηματοδότηση των απαιτούμενων δοκιμασιών, ενώ εξασφαλίζουν παράλληλα ότι δεν γίνονται διπλές πληρωμές από τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

(4) Για να απομακρυνθούν από την αγορά τα ζώα εκείνα, τα οποία σε πραγματικούς όρους θα μειώσουν την παραγωγή που διαφορετικά θα προοριζόταν για κατανάλωση, είναι ουσιαστικής σημασίας τα προς καταστροφή ζώα να πληρούν όλες τις κτηνιατρικές απαιτήσεις προ της σφαγής, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων για την προ της σφαγής επιθεώρηση που θα εφαρμόζονταν σε περίπτωση σφαγής για ανθρώπινη κατανάλωση.

(5) Στις περιπτώσεις που το απαιτεί η κατάσταση της αγοράς, είναι σκόπιμο να επιτραπεί το καθεστώς αγορών να επεκταθεί σε κράτη μέλη, τα οποία εφαρμόζουν την εξέταση όλων των ζώων άνω των 30 μηνών ή σημαντικού ποσοστού των εν λόγω ζώων.

(6) Στις περιπτώσεις που το επιτρέπει η κατάσταση της αγοράς, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η δυνατότητα να διακοπεί η εφαρμογή του καθεστώτος αγορών σε ένα κράτος μέλος, το οποίο μπορεί να αποδείξει ότι διαθέτει επαρκή δυναμικότητα για τη διενέργεια εξετάσεων για ΣΕΒ σε σχέση με τη συνήθη παραγωγή των συγκεκριμένων ζώων στο εν λόγω κράτος μέλος.

(7) Για να εξασφαλισθεί η ορθή λειτουργία του καθεστώτος, πρέπει να θεσπισθούν κατάλληλες διατάξεις όσον αφορά την οργάνωση των αγορών και των παραδόσεων των ζώων.

(8) Η τιμή αγοράς ανά ζώο πρέπει να καθορίζεται από τα κράτη μέλη σε επίπεδο που θα εξασφαλίζει ότι θα επιτευχθεί ο στόχος του μέτρου. Για τον καθορισμό της τιμής αυτής πρέπει να λαμβάνεται ιδίως υπόψη η τρέχουσα αντιπροσωπευτική αγοραία τιμή και το βάρος του ζώου.

(9) Ενόψει του μεγάλου αριθμού ζώων που αναμένεται να αγοραθούν στο πλαίσιο του καθεστώτος θα ήταν σκόπιμο να επιμεριστθούν οι δαπάνες μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών. Η κοινοτική συγχρηματοδότηση πρέπει να περιορισθεί στο 70 % των δαπανών αγοράς, ενώ οι υπόλοιπες δαπάνες αγοράς καθώς και όλες οι άλλες συναφείς με το καθεστώς δαπάνες πρέπει να χρηματοδοτούνται από τις εθνικές αρχές.

(10) Οι διατάξεις σχετικά με την πριμοδότηση σφαγής που αναφέρεται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/ I999 εφαρμόζονται στα ζώα που σφάζονται στο πλαίσιο του παρόντος καθεστώτος.

(11) Για να βελτιωθεί ο έλεγχος των ζώων και των προϊόντων τους πριν, κατά και μετά τη σφαγή, πρέπει να θεσπισθούν ειδικές διατάξεις, ιδίως όσον αφορά το διαχωρισμό και το χειρισμό των προϊόντων αυτών.

(12) Η κατάσταση της αγοράς στα κράτη μέλη με ιδιαίτερα χαμηλό κίνδυνο ΣΕΒ δεν έχει επιδεινωθεί στην ίδια έκταση με την υπόλοιπη Κοινότητα. Επομένως, το καθεστώς αγοράς προς καταστροφή δεν χρειάζεται να είναι υποχρεωτικό στα εν λόγω κράτη μέλη, υπό τον όρο ότι όλα τα προϊόντα από ζώα που δεν έχουν υποβληθεί σε εξέταση για ΣΕΒ παραμένουν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

(13) Με στόχο την αποτελεσματική παρακολούθηση του καθεστώτος, τα κράτη μέλη πρέπει σε εβδομαδιαία βάση να παρέχουν στην Επιτροπή τις αναγκαίες σχετικές πληροφορίες.

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.
[2] ΕΕ L 305 της 6.12.2000, σ. 35.

(14) Πρέπει να προβλεφθεί ο έλεγχος από, εμπειρογνώμονες της Επιτροπής για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης με τους όρους που καθορίζονται.

(15) Η επιτροπή διαχείρισης βοείου κρέατος δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα κράτη μέλη εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο, στο οποίο εφαρμόζεται μόνο το άρθρο 2 παράγραφος 1.

Άρθρο 2

1. Το κρέας βοοειδών ηλικίας άνω των 30 μηνών που σφάζονται στην Κοινότητα μετά την 1η Ιανουαρίου 2001 μπορεί να διατεθεί για ανθρώπινη κατανάλωση στην Κοινότητα ή για εξαγωγή σε τρίτες χώρες, μόνον εάν έχει υποβληθεί σε εξέταση με αρνητικά αποτελέσματα για σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (ΣΕΒ), με τη χρήση μιας εγκεκριμένης δοκιμασίας ταχείας διάγνωσης που αναφέρεται στο παράρτημα IV Α της απόφασης 98/272/ΕΚ της Επιτροπής ([1]).

2. Η Κοινότητα συγχρηματοδοτεί τις εξετάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας ανέρχεται στο 100 % των δαπανών (εξαιρουμένου του ΦΠΑ) για την αγορά συνόλων υλικών δοκιμής (test-kits) και αντιδραστηρίων, μέχρι μέγιστου ποσού 15 ευρώ ανά δοκιμασία για τις δοκιμασίες που διενεργούνται στα ζώα που σφάζονται πριν από την έναρξη ισχύος του υποχρεωτικού προγράμματος εξετάσεων που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 της απόφασης 2000/764/ΕΚ, και σε κάθε περίπτωση πριν από την 1η Ιουλίου 2001.

Αποκλείονται από την εν λόγω συγχρηματοδότηση, οι δοκιμασίες που εκτελούνται σε:

— ζώα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της απόφασης 2000/764/ΕΚ,

— ζώα που επωφελούνται από το καθεστώς αγορών που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να αποφεύγονται οι διπλές πληρωμές από τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη αγοράζουν, με σκοπό τη σφαγή και πλήρη καταστροφή του χωρίς την υποβολή του στην εξέταση που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, κάθε ζώο ηλικίας άνω των 30 μηνών, το οποίο προσφέρεται σε αυτά από οποιονδήποτε παραγωγό ή τον αντιπρόσωπό του.

Το ζώο πρέπει:

α) κατά τη διάρκεια περιόδου τουλάχιστον 6 μηνών πριν από την πώλησή του να ήταν παρόν σε μία ή περισσότερες εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος·

β) να πληροί τους όρους της σχετικής κτηνιατρικής νομοθεσίας, ιδίως τις διατάξεις του παραρτήματος I κεφάλαιο VI της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([2]), που του επιτρέπουν να θεωρηθεί κατάλληλο προς σφαγή για ανθρώπινη κατανάλωση.

2. Επιπλέον και κατά παρέκκλιση από την απαίτηση της παραγράφου 1 να μην έχουν υποβληθεί σε εξέταση, τα βοοειδή που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της απόφασης 2000/764/ΕΚ αγοράζονται προς καταστροφή, μόνο εάν το κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι τα εν λόγω ζώα εξετάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του προαναφερθέντος άρθρου 1 παράγραφος 1 και τα αποτελέσματα της εξέτασης είναι αρνητικά.

3. Με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, μπορεί να αποφασιστεί ότι το καθεστώς αγορών που προβλέπεται στην παράγραφο 1 εφαρμόζεται επίσης και στα ζώα που έχουν υποβληθεί στην εξέταση του άρθρου 2 παράγραφος 1 με αρνητικό αποτέλεσμα, εάν η κατάσταση αγοράς το απαιτεί στο κράτος μέλος όπου εφαρμόζεται η εξέταση γενικευμένα ή σε μεγάλη έκταση.

4. Τα κράτη μέλη,. τα οποία μπορούν να παράσχουν ικανοποιητικές κατά την κρίση της Επιτροπής αποδείξεις ότι διαθέτουν επαρκή δυναμικότητα για τη διενέργεια των εξετάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σε όλα τα προωθούμενα για κανονική σφαγή ζώα ηλικίας άνω των 30 μηνών, μπορούν να λάβουν άδεια από την Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, να διακόψουν την εφαρμογή του καθεστώτος αγορών που προβλέπεται στην παράγραφο 1, εκτός εάν ληφθεί η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

5. Τα κράτη μέλη υποδεικνύουν τα σφαγεία στα οποία παραδίδονται τα ζώα προς σφαγή. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν στο μέτρο του δυνατού να μειώσουν στο ελάχιστο τη γεωγραφική απόσταση μεταφοράς των ζώων.

Άρθρο 4

1. Η τιμή που καταβάλλεται από το κράτος μέλος στους παραγωγούς ή τους αντιπροσώπους τους για τα ζώα που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 υπολογίζεται με βάση:

α) το βάρος του σφαγίου, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1208/81 του Συμβουλίου ([3]) και

β) την τιμή ανά χιλιόγραμμο νεκρού βάρους που καθορίζεται από το κράτος μέλος. Εντούτοις, η βασική τιμή που εφαρμόζεται στο πλαίσιο του παρόντος καθεστώτος ισούται με το μέσο όρο των αγοραίων τιμών για τη συγκεκριμένη κατηγορία που έχουν καταγραφεί κατά τις εβδομάδες αριθ. 45, 46, 47 και 48 του έτους 2000.

Κατά τον καθορισμό των εβδομαδιαίων τιμών το κράτος μέλος λαμβάνει υπόψη στο μέτρο του δυνατού την τρέχουσα αγοραία τιμή, όπου υπάρχουν αντιπροσωπευτικές τιμές για τις αντίστοιχες κατηγορίες και ποιότητες σφαγίων. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη η παραδοσιακή ιεραρχία τιμών μεταξύ κατηγοριών και κλάσεων στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Σε όλες τις περιστάσεις οι τιμές πρέπει να καθορίζονται σε επίπεδο που εγγυώνται την ορθή λειτουργία του καθεστώτος καταστροφής. Εντούτοις:

— ο καθορισμός μέσων τιμών ανά κατηγορία κατώτερων από την προαναφερθείσα βασική τιμή και

— ο καθορισμός μέσων τιμών ανά κατηγορία που υπερβαίνουν την προαναφερθείσα βασική τιμή κατά ποσοστό μεγαλύτερο του 5 %,

μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο με προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής.

([1]) ΕΕ L 122 της 24.4.1998, σ. 59.
([2]) ΕΕ 121 της 29.7.1964, σ. 2012/64.
([3]) ΕΕ L 123 της 7.5.1981, σ. 3.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τους παραγωγούς το αργότερο την Τετάρτη κάθε εβδομάδας για τις τιμές αγοράς που θα ισχύουν κατά την επόμενη εβδομάδα.

Η πληρωμή για το ζώο γίνεται το συντομότερο δυνατό μετά τη σφαγή.

2. Για κάθε πλήρως καταστρεφόμενο ζώο, η Κοινότητα συγχρηματοδοτεί τη δαπάνη που προκύπτει σύμφωνα με την παράγραφο 1, με ένα κατ' αποκοπή ποσό, το οποίο υπολογίζεται με βάση τις βασικές τιμές, το μέσο βάρος ανά κατηγορία και ποσοστό συγχρηματοδότησης 70 % που καλύπτεται από την Κοινότητα, ενώ το υπόλοιπο 30 % καλύπτεται από τις εθνικές αρχές. Τα κατ' αποκοπή ποσά καθορίζονται στο παράρτημα I.

Το αργότερο την 1η Οκτωβρίου 2001 τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις συνολικές δαπάνες για αγορά ζώων. Η κοινοτική συγχρηματοδότηση περιορίζεται στο 70 % αυτού του συνολικού ποσού.

Μπορεί να χορηγείται προκαταβολή ίση με το 80 % της κοινοτικής συνεισφοράς, αφού προηγουμένως το αντίστοιχο ζώο έχει σφαγεί και υποβληθεί στην επεξεργασία που εφαρμόζεται στα ζωϊκά απόβλητα σύμφωνα με το άρθρο 5.

Εκτός από την κοινοτική συγχρηματοδότηση που προαναφέρθηκε, όλες οι δαπάνες των εργασιών από την προσφορά προς σφαγή του ζώου έως την πλήρη καταστροφή που χρηματοδοτούνται από τις εθνικές αρχές.

3. Οι διατάξεις που αφορούν την πριμοδότηση σφαγής που αναφέρεται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 και στο κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2342/1999 της Επιτροπής ([1]), εφαρμόζονται στα ζώα που σφάζονται βάσει του παρόντος κανονισμού. Οι δαπάνες αυτές δεν θεωρείται ότι πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

1. Τα σφαγεία, στα οποία σφάζονται ζώα που προορίζονται για καταστροφή στο πλαίσιο του παρόντος καθεστώτος, οργανώνονται και λειτουργούν με τρόπο που να εξασφαλίζει ότι:

— όλα τα ζώα και τα ζωικά προϊόντα που προορίζονται για ανθρώπινη ή ζωική κατανάλωση, διαχωρίζονται πλήρως και συνεχώς από τα ζώα και τα προϊόντα που σφάζονται και παράγονται στο πλαίσιο του παρόντος καθεστώτος και

— όταν είναι αναγκαίο να παραμείνουν στο χώρο σταβλισμού βοοειδή που προορίζονται για σφαγή στο πλαίσιο του καθεστώτος, αυτά διατηρούνται χωριστά από βοοειδή που προορίζονται για σφαγή για ανθρώπινη ή ζωική κατανάλωση.

2. Τα σφάγια, αφού χαραχθούν καταλλήλως, χρωματίζονται ανεξίτηλα από κοινού με όλα τα άλλα μέρη του ζώου. Στη συνέχεια υποβάλλονται στην επεξεργασία ζωικών αποβλήτων και καταστρέφονται πλήρως με αποτέφρωση ή άλλο πρόσφορο τρόπο.

3. Όταν δεν αφαιρούνται τα ειδικά υλικά κινδύνου, ολόκληρο το σφάγιο αντιμετωπίζεται ως ειδικό υλικό κινδύνου.

4. Κανένα μέρος των ζώων δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται για παραγωγή τροφίμων ή ζωοτροφών ή καλλυντικών ή ιατρικών προϊόντων ή ιατροτεχνικών προϊόντων. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 2 και 3, τα δέρματα δεν χρειάζεται να χρωματίζονται ή να καταστρέφονται, υπό τον όρο ότι υποβάλλονται σε επεξεργασία, ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για παραγωγή δερμάτινων ειδών. Το λίπος που είναι προσκολλημένο στην εσωτερική πλευρά των δερμάτων πρέπει να αφαιρείται και να καταστρέφεται. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα δέρματα αυτά αποθηκεύονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία χωριστά από τα υπόλοιπα δέρματα.

5. Τα κράτη μέλη διενεργούν τους αναγκαίους διοικητικούς ελέγχους και ουσιαστική επιτόπια επίβλεψη όλων των εργασιών, ώστε να ελέγχεται ότι όλα τα σχετικά προϊόντα έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία ζωικών αποβλήτων και έχουν πλήρως καταστραφεί.

Άρθρο 6

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της απόφασης 98/272/ΕΚ και της απόφασης 2000/764/ΕΚ και κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 2 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα II δύνανται να επιτρέπουν τη σφαγή για ανθρώπινη κατανάλωση βοοειδών ηλικίας άνω των 30 μηνών, χωρίς την εξέταση για ΣΕΒ που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της παρέκκλισης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εξασφαλίζουν ότι τα κατωτέρω προϊόντα, τα οποία προέρχονται από τα εν λόγω ζώα που έχουν σφαγεί για ανθρώπινη κατανάλωση μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, αποστέλλονται στα λοιπά κράτη μέλη ή εξάγονται σε τρίτες χώρες, μόνον εάν τα εν λόγω ζώα έχουν εξετασθεί με αρνητικά αποτελέσματα, χρησιμοποιώντας μια δοκιμασία που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1:

— «νωπό κρέας», όπως ορίζεται στην οδηγία 64/433/ΕΟΚ,

— «κιμάς» και «παρασκευάσματα κρέατος», όπως ορίζονται στην οδηγία 94/65/ΕΚ του Συμβουλίου ([2]),

— «προϊόντα με βάση το κρέας» όπως ορίζονται στην οδηγία 77/99/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([3]).

3. Το κρέας και τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τα οποία προέρχονται από ζώα που δεν έχουν υποβληθεί σε μια δοκιμασία που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, φέρουν εθνικό σήμα, το οποίο δεν μπορεί να προκαλέσει σύγχυση με το κοινοτικό σήμα καταλληλότητας, και ιδίως δεν είναι ωοειδές.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής του παρόντος καθεστώτος και της πλήρους συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του παρόντος.

Τα κράτη μέλη το συντομότερο δυνατό συντάσσουν αναλυτική έκθεση για τους ελέγχους που έχουν διενεργήσει βάσει του παρόντος άρθρου και την κοινοποιούν στην Επιτροπή.

Άρθρο 8

Για τα ζώα ηλικίας άνω των 30 μηνών, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την Τετάρτη κάθε εβδομάδας για την προηγούμενη εβδομάδα:

— τον αριθμό των ζώων κάθε κατηγορίας που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1208/81, τα οποία έχουν προσφερθεί προς σφαγή και καταστροφή,

— τον αριθμό των σφαγέντων για ανθρώπινη κατανάλωση ζώων κάθε κατηγορίας, τα οποία έχουν υποβληθεί σε εξέταση και το συνολικό βάρος ανά κατηγορία, καθώς και το αποτέλεσμα των εξετάσεων,

([1]) ΕΕ L 281 της 4.11.1999, σ. 30.

([2]) ΕΕ L 368 της 31.12.1994, σ. 10.

([3]) ΕΕ L 26 της 31.1.1977, σ. 85.

— τον αριθμό των σφαγέντων προς καταστροφή ζώων κάθε κατηγορίας, τα οποία έχουν υποβληθεί σε εξέταση και το συνολικό βάρος ανά κατηγορία, καθώς και το αποτέλεσμα των εξετάσεων,
— τον αριθμό των σφαγέντων ζώων κάθε κατηγορίας, τα οποία δεν έχουν υποβληθεί σε εξέταση και το συνολικό βάρος ανά κατηγορία,
— την τιμή που προσφέρθηκε στους παραγωγούς για κάθε κατηγορία και, εάν υπάρχει, για κάθε κλάση,
— τον αριθμό των ζώων που υποβλήθηκαν σε επεξεργασία ζωικών αποβλήτων,
— τον αριθμό των ζώων που καταστράφηκαν πλήρως,
— κάθε άλλη πληροφορία που ετιτρέπει την αποτελεσματική παρακολούθηση των εργασιών.

Άρθρο 9

Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου [1], εμπειρογνώμονες της Επιτροπής συνοδευόμενοι εάν χρειάζεται από εμπειρογνώμονες των κρατών μελών διενεργούν επιτόπιους ελέγχους για να εξακριβώσουν τη συμμόρφωση προς όλες τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 10

Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού θεωρούνται ως μέτρα παρέμβασης κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ). αριθ. 1258/1999.

Άρθρο 11

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2001 έως τις 30 Ιουνίου 2001 το αργότερο.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κοινοτική χρηματοδότηση ανά ζώο (1) (2) (ευρώ/κεφαλή)

	Αγελάδες	Δαμάλεις	Βόδια
Βέλγιο	544	727	—
Δανία	363	444	—
Γερμανία	364	442	—
Ελλάδα	292	520	—
Ισπανία	280	536	—
Γαλλία	472	674	713
Ιρλανδία	285	421	543
Ιταλία	294	561	—
Λουξεμβούργο	553	593	698
Κάτω Χώρες	418	385	—
Αυστρία	393	501	644
Πορτογαλία	281	543	—
Φινλανδία	272	306	—
Σουηδία	384	402	510

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Πίνακας των χωρών που αναφέρονται στο άρθρο 6

Αυστρία
Σουηδία
Φινλανδία

(1) Οι ταύροι που προσφέρονται στο πλαίσιο του καθεστώτος χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα με την τιμή για τις αγελάδες.
(2) Όπου δεν αναγράφονται συγκεκριμένα ποσά χρηματοδότησης, τα βόδια που προσφέρονται στο πλαίσιο του καθεστώτος χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα με την τιμή για τις δαμάλεις.